

SCÉNÁŘ ROZHLASOVÉ REPORTÁŽE

Pan Bohumil Kříž se narodil 1. prosince roku 1951 v Dačicích. Jeho příchod na svět byl trochu neobvyklý.

Kříž: Já, když jsem se narodil, tak jsem se narodil v sedmém měsíci. Ohřívali mě v troubě, ale to byla normální pec. Vždycky, když už jsem modral, tak mě tam na chvíli dali, aby mě nahřáli. Byl jsem malinkej.

Pan Kříž nám vyprávěl o svém dětství na Dačicku. I několik let po válce tam byly patrné její následky a hlavně zbraně, které po sobě zanechali němečtí vojáci.

Kříž: Já jsem se narodil jednapadesátým to bylo 6 let po válce. Před naším barákem stál tank, německý tygr ráže 88 milimetrů, to byl kanon jako hrom. A když jsem šel ráno do školy, tak jsem skočil do toho tygra. Natočil jsem kanón na školu, zabouchl závěr a odpálil, ale oni nebyly náboje.

Zbraně ho fascinovaly už od dětství, a proto si přál stát se zbrojmistrem. Zaujala ho střední vojenská škola.

Kříž: No, a tak jsem se přihlásil, akorát že ta škola nebyla tady, ale byla v Nitře, ale to nevadí. Já jsem si sedl na vlak, já jsem si tam zajel. A bylo to. Otec tím vůbec nesouhlasil a říká, ty tam odtud utečeš. Dělej si, co chceš, ale tu školu musíš udělat.

Na vojenskou školu dojížděl až na Slovensko a domů se dostával jen málokdy. Ve volném čase se věnoval hudbě. Hrál na klarinet a kytaru a také byl členem vojenské kapely. Zároveň ale zažil i velmi náročný výcvik.

Kříž: Dodneška si pamatuji na první rozcvičku. No normálně jsem si říkal, hochu, tak tohle nepřetřiž. Ty tady snad chcípneš a jak jsem si řekl, že chcípnu, tak jsem se otočil a teď jsem viděl za sebou ještě tu řadu těch, co tam ještě nedoběhli. Povídám si, nechcípneš.

Na vojenský výcvik nevzpomíná tak rád, jako na seznámení se svou budoucí manželkou Blankou.

Kříž: V 6. třídě o prázdninách, jsme byli na Zvůli. A u jednoho baráčku sedí holka. Tak jsem za ní zašel a byla to mamka. Pak jsme se 5 let, 6 let neviděli a pak najednou se objevila na zábavě. A bylo to. No, a pak jsme se teda 19. června 1976 rozhodli a ona se vdala a já se oženil.

Po přistěhování do Velkého Beranova se Křížovi aktivně zapojili do života obce. I díky tomu byl pan Bohumil Kříž v letech 2002 a 2010 zvolen starostou. Místních obyvatel si dodnes velmi váží.

Kříž: Jsou tady hodní lidi, já vždycky tvrdím, že z těch ze 100 lidí jsou dva, se kterými se nemůžete domluvit nikdy a ostatní jsou fajn. Dá se s nimi domluvit. Vidíte, jak je to jednoduchý.

Celým životem pana Kříže provází rada, kterou dostal už jako chlapec od pana faráře.

Kříž: Nemusíš chodit do kostela a modlit se, ale chovej se slušně. A k tomu řekl ještě pár slov, samozřejmě. A tak já jsem se podle toho tak nějak řídil.